

Alfa a Omega

Zpravodaj Farního sboru
Českobratrské církve evangelické
v Praze 5-Smíchově

Ježíš zavolal dítě, postavil je doprostřed a řekl: „Amen, pravím vám, jestliže se neobrátíte a nebudete jako děti, nevejdete do království nebeského. Kdo se pokoří a bude jako toto dítě, ten je největší v království nebeském. (Mt 18, 2–4)

STÁLE NOVÝ POHLED NA VĚC

Poté, co jsem nastoupil vikariát ve smíchovském sboru, se mi naskytla možnost nahlížet mnohé věci z jiného úhlu pohledu. Každý absolvent teologické fakulty získá po pěti letech studia určitý slovník – jistý „kód cechu“, ve kterém je schopen se bavit s ostatními spolužáky, či skládat zkoušky před zraky svých profesorů. V těch pěti letech se člověk v takovémto slovníku – názvosloví – zakotví a může být velmi překvapen, když se dostane do kontaktu s realitou všedního sboru, aniž by měl záda chráněná akademickým prostředím.

Vyzbrojen fakultou jsem se začal zúčastňovat biblických hodin pro děti i dospělé a konfirmační přípravy. Najednou jsem si začal připadat jako v onom Babylónu... Jako bych byl v tomto jazyku začátečníkem. Složitě a horoučtě jsem skládal a přeformuloval věty, které mi tanuly na mysli (doufám, že nacytáte-li mě u toho, budete i nadále shovívaví). Bavíme se přece o stejné věci, kde je tedy problém?

Při domácí přípravě na „konfirmandy“ mi vše bylo jasné. A najednou, když byla položena otázka, která by neměla dělat potíže, je problém na světě. Konfirmand se ptá jinak než profesor, nebo spolužák teolog. Ptá se z pozice svého věku, svých zkušeností, svého rozvíjejícího se vztahu k víře. Najednou se banální otázka stává zapeklitou...

Při přípravě Žalmů, které probíráme na biblické hodině pro dospělé, mi je všechno opět jasné. Pohrávám si s hebrejskými kořeny slov a těším se, až o tom všem večer řeknu. Na žádné kořeny ale nedojde, protože jinak tak jasné téma se opět na „biblické“ promění, díky připomínkám starších a zkušenějších bratrů a sester, v papír plný otazníků.

V čem tedy tkví onen problém? Jisté vodítko my poskytl právě verš Matoušova evangelia, který hlásá, že se musíme pokořit a být jako děti. V čem má dítě výhodu před dospělým? Předně – u dítěte by se dalo mluvit, více než u dospělého, o jakési nevinnosti. Dělá-li něco, pak s takovým zaujetím, že mu nikdo nemůže nic vytknout, i když to dělá třeba špatně, nebo u toho něco rozbije. Dítě není ještě ovlivněno okolním světem, dělá všechno prostě tak, jak mu to přijde nejlepší. S trochou nadsázky by se dalo mluvit i o nevědomosti (v tom dobrém slova smyslu). Avšak právě tato nevědomost je klíčem k dětské upřímnosti. Snaží-li se nás Ježíš přimět, abychom se podívali na děti a pokoušeli se v nich najít něco, co by nás mohlo v našem životě inspirovat, pak je to právě možná ona absence postranních a předpojatých myšlenek.

Jako dospělí se totiž často zabydlíme v našem pohledu na svět. Ve svém slovníku, ve svém (samozřejmě vždy nejlepším) úhlu pohledu. Jsme za ta léta už ovlivněni vším možným: rodiči, spolužáky, učiteli, literaturou či jinými

médii... A to člověka svazuje. Pak se často diví, přijde-li do styku s někým z jiného sboru, z jiné církve, nebo s někým náhodným na ulici, a náhle je komunikace jiná – těžší. Najednou musí složitě přemýšlet jak „to“ říci, aby mu bylo rozuměno, musí složitě přemýšlet, jak to ten druhý vlastně myslel.

Vyrostli jsme, nabrali hromadu znalostí a myslíme si, že s takovou výbavou nám budou věci jasnější. Vyrostli jsme a s onou znalostní výbavou jsme si přivlastnili i mnoho obav, abstraktního myšlení, mnoho cizích vlivů. Neříkáme už, jako dítě, životu ANO, nýbrž ANO, ALE...

Ježíš o pár veršů dále naříká nad tím, že „svět svádí k hříchu“. Projevit se to může třeba právě v neochotě přijmout něco (nebo někoho), co se nám nevejde do „našich ovlivněných pravd“. Projevit se to může třeba i zabřednutím do stereotypního pohledu na svět (víru, lásku, přátelství...).

Díky těmto veršům z Matoušova evangelia je nám však připomínáno, že na svět máme hledět vždy novými, jakoby dětskýma očima. Hledět na věci nezaujatě, bez předsudků a vždy čistě, jako bychom se s daným problémem setkali poprvé. A to trochu pokory vyžaduje...

To vše se jeví ještě v jiném světle v období adventu, kdy si máme, jako každý rok, připomínat, že středem pozornosti se v tomto období stává právě – dítě...

Jakub Hála

Platíte-li salár nebo dar sboru hotově v kanceláři nebo bankovním převodem, neberte prosím na přiloženou složenku zřetel, slouží zároveň jako adresní štítek. Na Vaše dary a saláry Vám rádi na požádání vystavíme potvrzení pro daňové účely. Další informace u bratra faráře nebo sestry účetní (jana.fucikovska@evangnet.cz). Jsme vděční za Vaši obětavost.

HROZNY LIDÍ Z KRUCHTY

Rozhovor s **Alešem Kratochvílem**, kurátorem smíchovského sboru

Stejně jako bratr Čáp, tvůj předchůdce, ve funkci kurátora jsi ve smíchovském sboru vyrůstal. Jak se měnil tvůj vztah ke sboru v různých obdobích tvého života? Co jsi v něm nacházel, anebo postrádal? Jak tě formoval?

Mé první vzpomínky na náš sbor sahají do zhruba druhé poloviny sedmdesátých let, kdy jsem při bohoslužbách seděl s maminkou a tetou v předposlední lavici a záviděl tátovi, že u večeře Páně dostává bonbon, protože mě zrovna honila mlsná. Zanedlouho poté mě bratr farář Voříšek pozval do nedělní školy a tím má slibná sborová kariéra vlastně začala. Ve třinácti letech pak následoval křest, pro který jsem si vybral prázdninový termín, neboť jsem tenkrát svou víru se všemi jejími projevy považoval za intimní záležitost a nestál jsem o to, aby mě při tom pozorovalo moc lidí. Vstup do smíchovského sdružení mládeže po confirmaci jsem velmi hrdě přijal jako povýšení mezi protřelé sborové harcovníky a toto období zpětně vnímám jako jedno ze sborově nejnaplněnějších. Má první latentní láska byla členkou smíchovské mládeže. Byla krásná, byla milá, ale o dva roky starší... Dá se tedy říci, že život na půdě smíchovského sboru formoval můj rozum i mé city.

Co tě nejvíc překvapilo ve funkci kurátora? Ve funkci kurátora jsem osmý měsíc a po tuto dobu zatím v oblasti překvapujících situací nic nepřekonalo moment z ustavujícího setkání nově zvolených presbyterů. Tehdy na mě přišla řada a já se měl vyjádřit k možnosti, že by volba padla na mou osobu. Pokládal jsem v tu chvíli za poctivé sdělit ostatním, že má osobní víra a vyznání v mnohém přesahují rámec vyznání obecně pokládaného za principy křesťanské víry. Byl

jsem mile překvapen mírou otevřenosti a vstřícnosti, kterou tenkrát presbyteri projevili.

Jako kurátor se účastníš i různých setkání pražského seniorátu, kde máš možnost srovnání s dalšími pražskými sbory. Co ti z toho vychází pro práci v našem sboru?

No, těch setkání zatím nebylo víc než tři, což pro nějaké porovnávání není zrovna reprezentativní počet. Spíš si však na základě osobních kontaktů z jiných sborů vážím vnitřní nerozklíženosti našeho společenství. Za prubířských kámen považuji vybudování nedávno odhaleného pietního místa před naším kostelem. Velmi si vážím těch členů sboru, kteří se k jeho podobě zprvu stavěli velmi rezervovaně až odmítavě a přes svůj odlišný názor výsledek hlasování staršovstva respektovali a nevyvolávali konfrontace. V této zkoušce tedy náš sbor na rozdíl od mnohých jiných obstál a já mu za to vyjadřuji své uznání a poděkování.

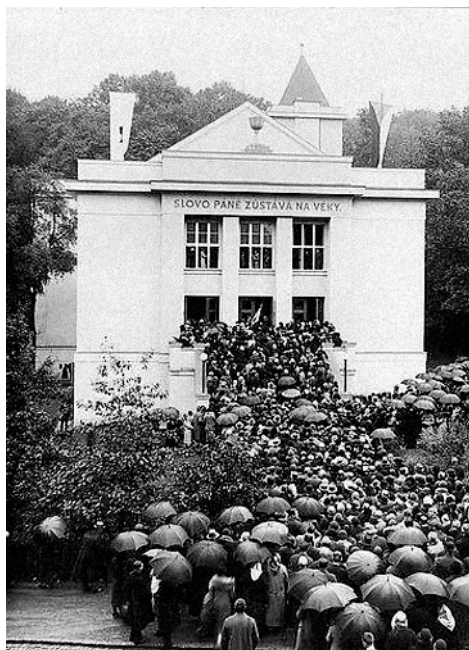
Vím, že chceš otevřít širší diskusi o liturgii? Chceš k tomu něco říct?

Především si uvědomuji, že díky bratru faráři Voříškovi máme při našich bohoslužbách liturgii nebyvale pestrou. Také vím, že liturgický rámec je do značné míry stanoven. Zároveň vnímám, že se jedná o velmi choulostivé téma, které se dotýká hloubek vyznání každého z nás. Přesto bych chtěl vyvolat celosborovou diskusi na toto téma, neboli jakousi revizi, nakolik

vnitřně souzníme se slovy, která v rámci liturgie vyznáváme. Pro pochopení a objasnění institutu liturgie by ale jistě bylo dobré si přizvat (např. na jedno ze zimních odpolední) z ETF odborníka na tuto problematiku.

Máš pro náš sbor nějaké přání do budoucna?

Aby neděli co neděli visely „hrozny lidí z kruchty“ jako na dobových fotografiích ze slavnostního otevření kostela v roce 1936. A myslím si, že k tomu máme několik posledních let solidně našlápnuto! A pokud ne, tak zůstaneme-li otevřeným, přívětivým a laskavým společenstvím, budu jednou svou kurátorskou pavézu předávat hrdě a s dobrým pocitem.

Srdečně vás zveme na

NOVOROČNÍ EKUMENICKOU SLAVNOST

1. ledna 2011 od 16.30 hodin

v chrámu Českobratrské církve evangelické na pražském Smíchově

Bohoslužby věnované životu a dílu apoštola Pavla se zúčastní čelní představitelé křesťanských církví. Prosíme zaujměte místa včas, bohoslužbu přenáší v přímém přenosu Česká televize.

Adventní koncerty ve smíchovském sboru ČCE

2. neděle adventní – 5. prosince v 15 hodin

SMÍŠENÝ PĚVECKÝ SBOR SILOE

Jako host vystoupí Jiřina Dvořáková – varhany

Řídí: Luboš Krtička Program: jazzové a anglikánské koledy v úpravách Gene Puerlinga a Luboše Krtičky. Skladby C. Monteverdiho, G. da Venosy, G. G. Gastoldiho, J. M. Michela, C. Francka a C. Orffa.

3. neděle adventní – 12. prosince v 17 hodin

KOMORNÍ DECHOVÝ SOUBOR BASFIFA

Řídí: Lubomír Novák Program: Cantiones bohemorum – 7 latinských písní z 12. stol., Guillaume de Machaut – Ballady a virelay, Italské renesanční písně, Bohuslav Matěj Černohorský – Motetto, Sbíрка Annae Szirmay Keczer – Melodiarium, Vánoční písně z českých barokních kancionálů, Lidové koledy

4. neděle adventní – 19. prosince v 17:30 hodin

PRAŽSKÉ BAROKNÍ HARMONIKY

Hrají: Vilemína Vlachová, Petr Patočka, Miroslava Vaňhalová, Pavel Patočka Program: Výběr skladeb J. S. Bacha, A. Vivaldiho, D. Buxtehudeho, B. M. Černohorského a J. C. Bacha.

Milé sestry a milí bratři, děkujeme Vám, že jste pamatovali na svůj sbor, a přejeme Vám radostné prožití vánočních svátků, Boží požehnání a vše dobré do roku 2011.

Staršovstvo a farář Ivo Mareš

ŠTĚDROVEČERNÍ VEČEŘE VE SBORU

Nezůstávejte na Štědrý večer doma sami, přijďte mezi nás!

Také letos se sejdeme u štědrovečerního stolu ve sborové místnosti. Podobně jako v minulých letech začneme kolem 17 hodin, bezprostředně po skončení podvečerních bohoslužeb. Srdečně zváni jsou všichni, kdo budou chtít – malí i velcí, staří i mladí, jednotlivci i celé rodiny. Podávat se bude tradiční ryba s bramborovým salátem.

ADVENTNÍ KALENDÁRIUM

neděle	5.12.	9.30 hod.	2. advent, bohoslužby s VP
neděle	5.12.	15.00 hod.	koncert pěveckého sboru Siloe
pondělí	6.12.	19.00 hod.	<i>večer s hostem</i> Tomáš Adáamek: Mormonská církev pohledem návštěvníka
neděle	12.12.	9.30 hod.	3. advent, bohoslužby s VP
neděle	12.12.	17.00 hod.	koncert komorního souboru Basfifa
neděle	19.12.	9.30 hod.	4. advent, dětská vánoční slavnost s divadlem
neděle	19.12.	17.30 hod.	koncert souboru Pražské barokní harmoniky
pátek	24.12.	16.00 hod.	Štědrý den, podvečerní bohoslužby s Českou mší vánoční J. J. Ryby
sobota	25.12.	9.30 hod.	Boží hod vánoční, bohoslužby s VP
neděle	26.12.	9.30 hod.	1. neděle po Vánocích, bohoslužby s VP
pátek	31.12.	17.00 hod.	Starý rok, bohoslužby s VP
sobota	1.1.	16.30 hod.	Novoroční ekumenická slavnost (přímý přenos ČT ze smíchovského sboru ČCE)
neděle	2.1.	9.30 hod.	bohoslužby s VP

Zveme Vás na dětské vánoční divadlo

MARIE MÁ MIMI

4. neděle adventní – 19. prosince

představení je součástí bohoslužby a začíná v 9.30 hod.

Pravidelná shromáždění

Neděle **9.30** bohoslužby pro děti i dospělé
Rodinná neděle (několikrát v roce)

Pondělí

2. pondělí v měsíci **19.00** schůze staršovstva
3. pondělí v měsíci **19.00** setkání střední generace – „třicátníků“

Úterý

17.00 biblická hodina
19.30 setkání mládeže (fara, 3. patro)

Středa

19.00 konfirmační příprava

Čtvrtek

15.00 setkání mladších i starších dětí (fara, 3. patro)

Návštěvní hodiny ve sborové kanceláři

Středa **17.00–18.00** je přítomna sborová sestra

Čtvrtek **16.00–18.00** je přítomen farář sboru

S farářem lze domluvit návštěvu i v jiný čas telefonicky na čísle **251 564 204** nebo e-mailem na adrese ivo.mares@evangnet.cz.

Alfa a Omega Vydává třikrát až čtyřikrát do roka

Farní sbor Českobratrské církve evangelické, Na Doubkové 8,
Praha 5-Smíchov, PSČ 150 00, telefon: 251 56 42 04.

Rediguje farář Ivo Mareš. Bankovní spojení: č. ú. – 123496309/ 0800 ČS Praha 5.

<http://smichov.evangnet.cz> * e-mail: smichov@evangnet.cz